

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้กำหนดในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการกำหนดกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวของผู้ประกอบการที่มีสภาพทั่วไปแตกต่างกัน ที่มีผลต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาและการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ไว้ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการ มีการกำหนดกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก

2. ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าวที่มีสภาพทั่วไปต่างกัน มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่มีขนาดของโรงสีขนาดเล็ก (กำลังการผลิตไม่เกิน 18 ตันข้าวเปลือกต่อวัน) (ร้อยละ 48.39) มีทุนจดทะเบียน 1.8 – 3 ล้านบาท (ร้อยละ 41.94) มีระยะเวลาที่ประกอบกิจการโรงสีข้าวระหว่าง 11 – 20 ปี (ร้อยละ 29.03) โดยมีที่มาของแหล่งวัตถุดิบ (ข้าวเปลือก) จากเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (ร้อยละ 48.39) และมีประเภทของกิจการในลักษณะบริษัทจำกัดมากที่สุด (ร้อยละ 35.48)

2. ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการรายงาน ด้านการสั่งการ ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน และด้านการงบประมาณ ตามลำดับ

3. ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าวที่มีสภาพทั่วไปต่างกัน มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในแต่ละด้านโดยรวม ทั้งในด้านการวางแผน การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การจัดองค์การ การงบประมาณ และการรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ควรหาแนวทางร่วมกันทั้งภาครัฐ เอกชน กลุ่มพ่อค้าผู้ประกอบการ โรงสีข้าว และชาวนา ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้าวที่เกิดขึ้นในสถานะเศรษฐกิจชะลอตัวที่เกิดขึ้นในด้านต่างๆ ทั้งในด้านการตลาด ด้านขาดแคลนคนงาน ด้านต้นทุนการผลิต ด้านนโยบายของรัฐบาล ด้านขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน และด้านวัตถุดิบ (ไม่เพียงพอคุณภาพต่ำ)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานสำหรับการวิจัยไว้ 2 ข้อ ซึ่งมีประเด็นที่สำคัญควรแก่การนำอภิปรายผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการรายงาน ด้านการสั่งการ ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน และด้านการงบประมาณ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ข้อที่ 1 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสามารถนำมาใช้สำหรับการพัฒนาระบบการตลาด เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการโรงสีข้าวให้เป็นไปตามหลักวิชาการสากล อันจะนำมาซึ่งการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิผล ทั้งนี้ โดยสามารถนำไปปรับใช้กับโรงสีข้าวแต่ละขนาดได้อย่างมีศักยภาพ จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวตามรูปแบบการจัดการของ ลูเทอร์ กูติก และลินคอล์น เออร์วิค มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้กำหนดแนวทางในการการสร้างสรรค์ผลกำไร เพื่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับนวพร คำพิลา (2545 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ กลุ่มผลิตข้าวคุณภาพดีปะโค อำเภอกุฉินชัย จังหวัดอุดรธานี โดยใช้ทฤษฎีทางการบริหารของคุนซ์และหน้าที่ทางธุรกิจ ที่มีการบริหารการจัดการทั้งในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน ด้านอำนาจการ ด้านการควบคุม ด้านการบริหารที่มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือและซื่อสัตย์ต่อกัน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จและเข้มแข็ง และยังสอดคล้องกับจตุพร บุญหนุน (2544 : 72) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการตลาดของข้าวหอมมะลิในเขตอำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ควรมีการจัดการวางแผนการทำธุรกิจโรงสีข้าวให้ครอบคลุมทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านผู้บริโภค ด้านสังคม

ส่วนข้อมูลที่ได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะเป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม การจัดการธุรกิจ โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งจากสภาพที่ปรากฏ ผู้วิจัยใคร่ ขอนำเสนอเพื่ออภิปรายผลให้เห็นเป็นรายด้าน เพื่อนำกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนตาม รูปแบบการจัดการของลูเทอร์ กูลิค และลินคอล์น เฮอร์วีก ทั้ง 7 ด้านไปใช้เพื่อพัฒนา กิจกรรม การจัดการธุรกิจ โรงเรียน โดยเรียงลำดับสภาพที่ปรากฏจากมากไปน้อย ดังนี้

1.1 กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน

กิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนด้านการจัดหาคนเข้าทำงานของธุรกิจ โรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด เมื่อเทียบกับกิจกรรม การจัดการธุรกิจ โรงเรียนด้านอื่นๆ โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงเรียน มีการแสวงหาคนที่มีความรู้ความสามารถมาทำงานเข้ามาทำงานด้วย มีการจัดคนที่มี ความรู้ความสามารถความถนัดเหมาะสมกับงาน มีระบบการคัดคนเข้าทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีการระดมสมองในการบริหารบุคคล สนับสนุนให้บุคลากรอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม มี การจูงใจโดยการตอบสนองความต้องการของบุคคล ส่งเสริมให้คนมีความสามารถก้าวหน้าใน หน้าที่การงาน และมีการเลื่อนตำแหน่งตามความสามารถ ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการในการ จัดคนเข้าทำงานของสมยศ นาวิกาน และหุสดี รุมาคม (2547 : 201) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้บริหาร ได้ กำหนดตำแหน่งหน้าที่และทำการตัดสินใจในเรื่องของหน้าที่และความรับผิดชอบอย่าง เหมาะสมในหน้าที่ทางด้านการจัดองค์การแล้ว การจัดหาคนเข้าทำงานจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ จัดหาบุคคลที่เหมาะสม สำหรับการปฏิบัติงานดังกล่าวหน้าที่ทางด้านการจัดองค์การและการ จัดหาคนเข้าทำงานเป็นงานที่จะต้องปฏิบัติอยู่เรื่อยๆ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งต่างๆ และตัวบุคคล

1.2 กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนด้านการจัดองค์การ

กิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงเรียนด้านการจัดองค์การของธุรกิจ โรงเรียนในเขต อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จาก การวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงเรียน มีการออกแบบองค์การเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีการกำหนดสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน สามารถกำหนดโครงสร้างการ บริหารไว้ชัดเจน มีคณะกรรมการมีส่วนบริหารจัดการองค์การ มีการกำหนดลักษณะงานใน แต่ละตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และมีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตาม โครงสร้าง ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของพยอม วงศ์สารศรี (2545 : 25) ที่กล่าวว่า การจัด

องค์การ คือ กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่างๆ ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนต่างๆ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกองค์กร การตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการและความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วย องค์การจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของสมคิด บางโม (2541 : 61) ที่กล่าวว่า การจัดองค์การเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล การจัดองค์การที่สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องจะก่อประโยชน์ประการสำคัญช่วยให้มีผลดีและมีประสิทธิภาพสูงในการใช้ทรัพยากรต่างๆ

1.3 กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการรายงาน

กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการรายงานของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว มีการจัดให้มีระบบการควบคุมทรัพย์สินของกิจการ มีการกำหนดให้มีการรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานต่างๆ มีระบบบัญชีที่มีความทันสมัย มีการประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงาน มีระบบบัญชีที่ถูกต้อง มีรายงานการซ่อมบำรุงอุปกรณ์โรงสี และมีข้อมูลทางบัญชีเป็นปัจจุบัน ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการในการรายงานของสมยศ นาวิการ และสุสดี รุมาคม (2547 : 201) ที่กล่าวว่า การรายงาน การประเมินผล และการแก้ไขปรับปรุง เป็นสิ่งที่ทำให้องค์กรจะสามารถปฏิบัติงานของตนเองได้ดีขึ้น ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ย่อมต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ผลงานที่หน่วยงานสามารถสร้างขึ้น ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่การปฏิบัติงานของหน่วยงานของตน สิ่งเหล่านี้จะมาจากกระบวนการรายงานผลย้อนกลับ ในการที่จะแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยงานในระยะต่อไป ให้เข้าเป้ามากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นเป็นที่พอใจแก่ผู้เป็นเป้าหมายมากขึ้น และเป็นการช่วยให้ผู้ปฏิบัติทำงานได้ง่ายขึ้น

1.4 กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการสั่งการ

กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการสั่งการของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า บุคคลในองค์กรมีความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อผู้บริหาร มีบุคคลทำการแทนกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริการจัดรูปแบบสายการบังคับบัญชาชัดเจน

การบริหารกิจการแบบบูรณาการ และบุคคลในองค์กรเข้าใจการสั่งการเสมอ จากข้อมูลเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีการใช้ความสามารถชักจูงคนงานให้ปฏิบัติงานอย่างดีที่สุด จนกระทั่งองค์กรสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2539 : 11) ที่กล่าวว่า การสั่งการต้องมีการเอาแผนงาน หรือระเบียบปฏิบัติงานและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มาให้แก่ผู้ที่จะร่วมปฏิบัติงาน การออกคำสั่ง การชี้ทาง และการอธิบายให้แก่ทุกคนที่จะต้องรับผิดชอบ เพื่อให้เขาสามารถทำงานได้ถูกต้องตามเจตนารมณ์

1.5 กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการประสานงาน

กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการประสานงานของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าว มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรทั้งแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ หัวหน้าและพนักงานแต่ละฝ่ายทำงานร่วมกัน ได้ดี มีการจัดประชุมพนักงานทุกระดับเพื่อรับฟังความคิดเห็น และทุกคนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและองค์กรต่างๆ ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการในการประสานงานของสมยศ นาวิการ และสุสติ รุมาคม (2547 : 201) ที่กล่าวว่า การประสานงาน การแสวงหาความร่วมมือและการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น และกับเอกชน นักจัดการหรือนักบริหารงานมีหน้าที่ในลำดับต่อไปนี้คือการติดต่อกับหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐและเอกชนหรือจะเป็นชุมชน หรือประชาชนทั่วไปที่มีวงจรที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อที่จะได้ให้หน่วยงานของตนสามารถทำงานเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นๆ หรือเชื่อมโยงกับสังคม ชุมชน หรือประชาชน ผู้เป็นเป้าหมายของงานได้อย่างกว้างขวางมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลตามที่มีเจตนารมณ์อันแท้จริงกำหนดไว้

1.6 กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการวางแผน

กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการวางแผนของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าว มีการจัดทำแผนธุรกิจระยะสั้นและจัดทำแผนธุรกิจระยะยาว มีการจัดทำแผนการดำเนินธุรกิจประจำปี ส่วนแผนธุรกิจที่วางไว้สามารถปรับใช้ได้ทั้งภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองและถดถอย มีการกำหนดนโยบายของกิจการเป็นลายลักษณ์อักษร โดยที่แผนธุรกิจต้องคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และยังมีการวาง

แผนการจัดการจัดกิจกรรมกีฬาท่องเที่ยวสังสรรค์ให้พนักงาน ซึ่งลักษณะกิจกรรมการวางแผนนี้จะไปสอดคล้องกับแนวคิดของชงชัย สันติวงษ์ (2531 : 10-11) ที่กล่าวว่า การวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบและวิธีการระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในอนาคต การวางแผนจะประกอบด้วย การพยากรณ์ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การกำหนดแผนการ และการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรต่างๆ ดังนั้นการวางแผน จึงคือการหาทางเลือกที่ดีที่สุด ในการปฏิบัติงานโดยใช้ปัจจัยต่างๆ ที่มีอยู่ให้เกิดผลตามเป้าหมายมากที่สุด

1.7 กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการงบประมาณ

กิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวด้านการงบประมาณของธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว พบว่า ธุรกิจมีการจัดงบประมาณของกิจการให้มีความยืดหยุ่น มีวินัยในการบริหารเงินงบประมาณของกิจการ มีแผนการใช้จ่ายเงิน มีการจัดงบประมาณเพื่อทำการตลาดเชิงรุก มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อขยายกิจการ และมีวินัยในการใช้จ่ายเงิน โดยสิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนกำหนดทิศทางในการดำเนินธุรกิจโรงสีข้าวให้เติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งงบประมาณเป็นแผนงานชนิดหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงการใช้จ่ายเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากงบประมาณจะเป็นแผนงานชนิดหนึ่งแล้วยังเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการควบคุมด้วย

2. ผลการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวของผู้ประกอบการที่มีสภาพทั่วไปต่างกัน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าวที่มีสภาพทั่วไปต่างกัน อันประกอบไปด้วย ขนาดของโรงสีข้าว ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ ที่มาของแหล่งวัตถุดิบ และประเภทของกิจการ มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในแต่ละด้านโดยรวม ทั้งในด้านการวางแผน การจัดคนเข้าทำงาน การตั้งการประสานงาน การจัดองค์การ การงบประมาณ และการรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ข้อที่ 2 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ต่างก็มีการจัดทำแผนการดำเนินธุรกิจประจำปี ซึ่งแผน

ธุรกิจที่วางไว้สามารถปรับใช้ได้ทั้งภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองและถดถอย มีการกำหนดนโยบายของกิจการเป็นลายลักษณ์อักษร โดยที่แผนธุรกิจคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สอดคล้องกับวินิตย์ ทองสมบูรณ์ (2542 : 60) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การจัดการธุรกิจ โรงเรียนตำรวจ สภ.ศึกษา โรงเรียนตำรวจ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ธุรกิจโรงเรียนประสบความสำเร็จ และสามารถรอดพ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจได้ ไม่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถทำการอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างขนาดของโรงเรียนตำรวจ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีธุรกิจโรงเรียนตำรวจขนาดต่างๆ กัน พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในด้านการจัดองค์การและการงบประมาณ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีขนาดโรงเรียนทั้งขนาดเล็ก (กำลังการผลิตไม่เกิน 18 ต้นข้าวเปลือกต่อวัน) ขนาดกลาง (กำลังการผลิต 18-30 ต้นข้าวเปลือกต่อวัน) และขนาดใหญ่ (กำลังการผลิตมากกว่า 30 ต้นข้าวเปลือกต่อวัน) มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนตำรวจใกล้เคียงกัน ส่วนในด้านการวางแผน การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน และการรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่า ขนาดของโรงเรียนมีผลต่อกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุดม เขยกิจวงศ์ และนคร จิโรจน์พันธุ์ (2525 : 15) ที่ได้ทำการศึกษาระดับธุรกิจของสหกรณ์ที่มีผลต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ ทั้งนี้ขนาดของโรงเรียนขนาดใหญ่ย่อมมีการจัดกิจกรรมการจัดการธุรกิจที่ซับซ้อนมากกว่าขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้การดำเนินธุรกิจดำเนินไปได้อย่างมั่นคง

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างทุนจดทะเบียนของโรงเรียนตำรวจ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีธุรกิจโรงเรียนตำรวจทุนจดทะเบียนต่างกัน พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับการปฏิบัติการเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในด้านการวางแผน การจัดองค์การและการงบประมาณ มีระดับการปฏิบัติการที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1.8-3 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนมากกว่า 3 ล้านบาท มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงเรียนตำรวจ

ใกล้เคียงกัน ส่วนในด้านการจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน และการรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การพิจารณาเรื่องแหล่งเงินการจัดสรรเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรม และรายการต่างๆ ให้ได้ สัดส่วนที่จะให้ผลตอบแทนสูงสุดและการควบคุมการใช้จ่ายให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ โดยไม่ รั่วไหลสูญเสียชีวิต หรือฟุ่มเฟือย โดยไม่จำเป็น แต่ในขณะเดียวกันเพื่อที่จะสนับสนุนให้ทำงานได้ ดำเนินการอย่างราบรื่นจนสามารถบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างดี การเงินจึงเป็นส่วนสำคัญที่ จะต้องดูแล นอกจากนี้การรายงานฐานะทางการเงินเพื่อแสดงผลการปฏิบัติงานและเพื่อ ประโยชน์ในการปรับปรุงในระยะต่อไปก็เป็นกิจกรรมสำคัญของการจัดการด้วย จะเห็นได้ว่า ทุนจดทะเบียนของโรงสีข้าว ไม่มีผลต่อกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ (2541 : 1-3) ที่กล่าวว่าการเงินเป็นสิ่งที่ต้องหามาเพื่อดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในจำนวนและกำหนดเวลาที่ ถูกต้องสอดคล้องกัน

2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ โรงสีข้าว

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการประกอบ ธุรกิจต่างกัน พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสี ข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในด้านการสั่งการ และการประสานงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาใน การดำเนินกิจการน้อยกว่า 5 ปี ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 5-10 ปี ระยะเวลาในการดำเนิน กิจการ 11-20 ปี และระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่า 20 ปี มีระดับการปฏิบัติการ เกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวใกล้เคียงกัน ส่วนในด้านการวางแผน การจัดคนเข้า ทำงาน การจัดองค์การ การงบประมาณและการรายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 จะเห็นได้ว่า ระยะเวลาในการดำเนินกิจการของโรงสีข้าว มีผลต่อกิจกรรมการจัดการ ธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจินตนา บุญขงการ และกรองแก้ว อยู่สุข (2539 : 5-6) ที่กล่าวว่าระยะเวลาในการประกอบกิจการส่งผล ต่อการมีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจให้ผ่านจากวิกฤติทางเศรษฐกิจได้ดียิ่งขึ้น จะเห็นได้ ว่าโรงสีข้าวที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการยาวนาน จะมีความคิดเห็นในด้านกิจกรรมการ จัดการธุรกิจโรงสีข้าวที่มากกว่าโรงสีข้าวที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการน้อยกว่า

2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างที่มาของแหล่งวัตถุดิบของโรงสีข้าว

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างที่มาของแหล่งวัตถุดิบของโรงสีข้าวที่ต่างกัน พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในด้านการวางแผน การสั่งการ การประสานงาน การจัดคนเข้าทำงาน การจัดองค์การ การงบประมาณและการรายงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่นำเอาวัตถุดิบจากเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เขตจังหวัดกาฬสินธุ์ เขตจังหวัดมหาสารคาม เขตจังหวัดขอนแก่น และภาคอีสานตอนล่าง มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวใกล้เคียงกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแสดงว่าที่มาของแหล่งวัตถุดิบของโรงสีข้าวที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวจะมีการจัดการเช่น ไร่นั้นขึ้นอยู่กับส่วนอื่นๆ มากกว่า และการเลือกนำวัตถุดิบในการผลิตที่แตกต่างกันไปนั้นถึงแม้จะส่งผลกระทบต่อเป้าหมายทางการตลาดที่ต้องการจะส่งผลิตภัณฑ์ไปบ้าง แต่ผู้ประกอบการโรงสีข้าวในจังหวัดร้อยเอ็ดที่มาจากแหล่งวัตถุดิบของโรงสีข้าวที่ต่างกัน ก็ยังมีแนวทางดำเนินกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกันกับวินิตย์ ทองสมบูรณ์ (2542 : 60)

2.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างประเภทของกิจการธุรกิจโรงสีข้าว

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีประเภทของกิจการธุรกิจโรงสีข้าวต่างกัน พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในด้านการจัดองค์การการงบประมาณและการรายงาน ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีประเภทของกิจการเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด และสหกรณ์ มีระดับการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวใกล้เคียงกัน ส่วนในด้านการวางแผน การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ และการประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการที่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียวและประเภทกิจการที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการที่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียวและประเภทกิจการที่เป็นสหกรณ์ ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดและประเภทกิจการที่เป็นบริษัทจำกัด ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดและประเภทกิจการที่

เป็นบริษัทมหาชนจำกัด จำกัด ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดและสหกรณ์ มีระดับการปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จะเห็นว่าประเภทของกิจการธุรกิจ โรงสีข้าวมีผลต่อกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวินิตย์ ทองสมบูรณ์ (2542 : 60) พบว่า การจัดตั้ง โรงสีข้าวในรูปแบบบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด เมื่อการระดมทุนสามารถกระทำได้ง่าย และการบริหารงาน ในระบบครอบครัว ทำให้มีความยืดหยุ่นในองค์กร ดังจะเห็นได้จากระดับความคิดเห็นของบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัดที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โรงสีข้าวมากกว่าประเภทธุรกิจ โรงสีข้าวประเภทอื่นๆ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดจากผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดจากผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดจากผู้ประกอบการของธุรกิจโรงสีข้าว สามารถนำมาอภิปรายผลการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการตลาด

การแก้ไขปัญหาในการประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการตลาด ควรส่งเสริมให้โรงสีพัฒนาระบบการผลิตและสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีของโรงสีให้เป็นมาตรฐาน ให้มีการส่งเสริมการพัฒนาการซื้อขายผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันมิให้มีการกำหนดราคาที่ไม่เป็นธรรม ส่งเสริมให้มีการสร้างระบบประกันความเสี่ยงผ่านตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ค้าและสมาคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความขัดแย้ง ส่งเสริมการจัดการเครื่องมืออุปกรณ์แก่โรงสีในการปรับปรุงคุณภาพให้ตรงกับความต้องการของตลาดและสีได้ต้นข้าวเพิ่มขึ้น และสนับสนุนการจัดสร้างมาตรฐานเพื่อรักษาคุณภาพข้าวในเขตพื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญ ที่โรงสีข้าวนำมาใช้เป็นวัตถุดิบ

การปรับปรุงคุณภาพให้ตรงกับความต้องการของตลาดและสีได้ด้นขาวเพิ่มขึ้น และสนับสนุนการจัดสร้างมาตรฐานเพื่อรักษาคุณภาพข้าวในเขตพื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญ ที่โรงสีข้าวนำมาใช้เป็นวัตถุดิบ

3.2 ด้านขาดแคลนคนงาน

การแก้ไขปัญหาในการประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านขาดแคลนคนงาน ควรให้ทุกโรงสีข้าวลด และเลิกจ้างแรงงานต่างด้าวและเปิดรับรับงานไทยเพิ่มมากขึ้น โดยจะจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม และสร้างแรงดึงดูด โดยให้แรงงานที่อพยพไปทำงานในเมืองหลวงและย่านอุตสาหกรรมกลับภูมิลำเนามาหางานทำกับ โรงสีข้าวอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดมากยิ่งขึ้น

3.3 ด้านต้นทุนการผลิต

การแก้ไขปัญหาในการประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านต้นทุนการผลิต ปัญหานี้ต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาล ในฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบายผ่านทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมการข้าว หรือกระทรวงพาณิชย์ โดยต้นทุนของราคาข้าวเปลือกที่โรงสีข้าวนำมาใช้เป็นวัตถุดิบขึ้นอยู่กับภาวะตลาดข้าวโลก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อปัญหาการค้าข้าวภายในประเทศของไทยที่กำลังประสบอยู่ในขณะนี้ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาลในฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์หรือมาตรการ เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ข้าวในประเทศ

3.4 ด้านนโยบายของรัฐบาล

การแก้ไขปัญหาในการประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านนโยบายของรัฐบาล โดยการจัดเวทีถ่ายทอดข้อมูลให้เกี่ยวกับธุรกิจข้าวได้เข้าร่วมในการรับรู้ข้อมูล ร่วมวิเคราะห์ปัญหา “ความไม่เป็นธรรมในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันของการค้าข้าว” กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการสร้าง “รูปธรรม” อย่างต่อเนื่อง รมรณรงค์จูงประกาย “การตลาดที่เป็นธรรม” รวมกลุ่ม สร้างงาน การจัดการข้าวทั้งระบบ รวมกลุ่ม สร้างงาน ขายตรง เชื่อมระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค สร้างทางเลือกการตลาดระดับท้องถิ่น เช่น กองทุนรับซื้อข้าวระดับท้องถิ่น ประสานงานกับพันธมิตรในการทำตลาดข้าว เช่น โรงสี สมาคมผู้ส่งออก และประสานความร่วมมือกับสื่อมวลชน ในการรณรงค์ประเด็นปัญหาและทางเลือกที่ควบคู่กัน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

จังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีความเห็นในทิศทางเดียวกัน คือ รัฐต้องปรับเปลี่ยนสัญญาให้มีความชัดเจน ว่า ข้าวที่รับจำนำไว้จะแปรสภาพได้ภายในกี่วันหรือกี่เดือน จึงจะทำให้สามารถดำเนินการให้เกิดสภาพคล่องภายในกิจการ โรงสีข้าวได้

3.6 ด้านวัตถุดิบ (ไม่เพียงพอ คุณภาพต่ำ)

การแก้ไขปัญหาในการประกอบการธุรกิจ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านวัตถุดิบ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตั้งแต่การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ของชาวนา การลดต้นทุนการผลิตของชาวนา พัฒนาคุณภาพข้าวด้วยการใช้พันธุ์ดี และการจัดการหลังเก็บเกี่ยว กำหนดเขตพื้นที่การปลูกข้าวในแต่ละพื้นที่ให้เหมาะสม โดยให้สามารถตอบสนองต่อข้าวในแต่ละชนิดพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถเพิ่มศักยภาพการผลิตได้สูงสุด โดยให้มีการกำหนดเขตพื้นที่ส่งเสริมการผลิตข้าวตลาดเฉพาะ ซึ่งเป็นข้าวตลาดบน ได้แก่ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน ข้าวเฉพาะถิ่น โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ข้าวชนิดอื่นๆ เช่น ข้าวเปลือกเจ้าข้าวพื้นแข็ง ข้าวที่ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมจะเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิต และให้มีการพัฒนาเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่การจัดแบ่งพื้นที่เป็นพื้นที่เพื่อการส่งออกและใช้ภายในในอนาคต โดยการให้สิทธิพิเศษและสิ่งจูงใจในพื้นที่เพื่อการส่งออก ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น รวมถึงจดทะเบียนชาวนาให้สอดคล้องกับการกำหนดเขตพื้นที่การปลูกข้าว เพื่อให้สามารถจัดสรรระบบงานให้แก่ชาวนาในแต่ละเขตพื้นที่ให้เหมาะสม มีการพัฒนาและส่งเสริมระบบการผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ดีให้แก่ชาวนาอย่างทั่วถึง มีการพัฒนาและส่งเสริมระบบตรวจสอบและรับรองคุณภาพให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ข้าวที่ผลิตเป็นที่ยอมรับของตลาด มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต โดยการพัฒนาระบบชลประทานและการจัดรูปที่ดิน ในเขตส่งเสริมการผลิตข้าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิต มีการพัฒนาระบบการผลิตข้าวเพื่อตลาดเฉพาะ มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว ไปจนถึงการแปรรูป รวมถึงถึงการอนุรักษ์พันธุกรรม โดยการจัดตั้งธนาคารเชื้อพันธุ์ และมีการพัฒนาพันธุ์ และเทคโนโลยี

การจัดการพันธุ์ มีการพัฒนาระบบเตือนภัยธรรมชาติทางการเกษตร และการระบาคของศัตรูข้าว มีการพัฒนาระบบสารสนเทศรวมทั้งการจัดการองค์ความรู้สู่ชาวนาและผู้เกี่ยวข้อง มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาข้าวแห่งชาติที่มีองค์ประกอบครบถ้วน ได้แก่ อุปกรณ์ บุคลากร ทุกด้าน ศูนย์ฝึกอบรมสัมมนา ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบและรับรอง ศูนย์สารสนเทศ และการรักษาและวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปข้าวทั้งที่เป็นอาหารและมีใช้อาหาร มีการพัฒนาระบบการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ชาวนามีการปฏิบัติและดูแลการผลิตอย่างถูกต้องตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในภาวะที่ต้นทุนของราคาข้าวเปลือกที่โรงสีข้าวนำมาใช้เป็นวัตถุดิบขึ้นอยู่กับภาวะตลาดข้าวโลก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อปัญหาการค้าข้าวภายในประเทศของไทยที่กำลังประสบอยู่ในขณะนี้ โรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดควรนำกิจกรรมการจัดการธุรกิจโรงสีข้าวไปใช้ในการดำรงธุรกิจให้คงเสถียรภาพ ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ควรมีการจัดทำแผนธุรกิจระยะสั้นและจัดทำแผนธุรกิจระยะยาว มีการจัดทำแผนการดำเนินธุรกิจประจำปี ส่วนแผนธุรกิจที่วางไว้สามารถปรับใช้ได้ทั้งภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองและถดถอย มีการกำหนดนโยบายของกิจการเป็นลายลักษณ์อักษร โดยที่แผนธุรกิจต้องคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

1.2 ด้านการจัดองค์การ

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ควรมีการออกแบบองค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีการกำหนดสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน สามารถกำหนดโครงสร้างการบริหารไว้ชัดเจน มีคณะกรรมการมีส่วนร่วมบริหารจัดการองค์การ มีการกำหนดลักษณะงานในแต่ละตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และมีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามโครงสร้าง

1.3 ด้านการจัดหาคนเข้าทำงาน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ควรมีการแสวงหาคนที่มีความรู้ความสามารถมาทำงานเข้ามาทำงานด้วย มีการจัดคนที่มีความรู้ความสามารถความถนัดเหมาะสมกับงาน มีระบบการคัดคนเข้าทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีการระดมสมองในการบริหารบุคคล สนับสนุนให้บุคลากรอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม มีการจูงใจโดยการตอบสนองความต้องการของบุคคล ส่งเสริมให้คนมีความสามารถก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และมีการเลื่อนตำแหน่งตามความสามารถ

1.4 ด้านการสั่งการ

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด บุคคลในองค์กรควรมีความศรัทธาในองค์กรและเชื่อมั่นต่อผู้บริหาร มีบุคคลทำการแทนกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การบริการจัดรูปแบบสายการบังคับบัญชาชัดเจน การบริหารกิจการแบบบูรณาการ และบุคคลในองค์กรเข้าใจการสั่งการเสมอ

1.5 ด้านการประสานงาน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ควรมีการติดต่อสื่อสารในองค์กรทั้งแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ หัวหน้าและพนักงานแต่ละฝ่ายทำงานร่วมกันได้ดี มีการจัดประชุมพนักงานทุกระดับเพื่อรับฟังความคิดเห็น และทุกคนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและองค์กรต่างๆ

1.6 ด้านการรายงาน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ควรมีการจัดให้มีระบบการควบคุมทรัพย์สินของกิจการ มีการกำหนดให้มีการรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานต่างๆ มีระบบบัญชีที่มีความทันสมัย มีการประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงาน มีระบบบัญชีที่ถูกต้อง มีรายงานการซ่อมบำรุงอุปกรณ์โรงสี และมีข้อมูลทางบัญชีเป็นปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจ หรือสำรวจความต้องการของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์จากโรงสีข้าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อให้เกิดการขยายผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่นๆ ซึ่งมีอิทธิพลเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจการของโรงสีข้าวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เช่น ปัจจัยภายนอกเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY